

دانیل وان کارشناس برجسته رفتار هواداران، لیستی از ۲۴ مزیت «بهبودی اجتماعی» را که در رابطه با هواداری از یک تیم فوتبال در افراد ایجاد می‌شود در اختیار نیویورک تایمز گذاشته. او می‌گوید هواداران فوتبال کمتر افسرده می‌شوند، احساس بیگانگی و تنهایی کمتری دارند و سرجمع از عزت نفس بالاتری برخوردارند

آدام ارنهاردت از نویسندگان کتاب «هواداران ورزشی: هویت و جامعه‌پذیری» می‌گوید طرفدار یک تیم فوتبال حتی اگر مهاجرت کند و به کشور دیگری برود باز به تیم قبلی خود وفادار است چون این هواداری در کنه هویت او جای دارد. از نظر او تیم مورد علاقه شما می‌تواند همان معنای هویت‌ساز کلیسا و خانواده را داشته باشد؛ یعنی پرورش احساس تعلق

پرستشگران یک مذهب روابط اجتماعی خاص خود آیین‌ها و مناسک خود را آفریده‌اند. اعضای هر گروه طرفداری سعی می‌کند با ظاهرش نیز توتم را به صورت خارجی تجسم بخشد. روی صورتشان نقاشی می‌کنند صداهای خاصی از خود در می‌آورند یا طور خاصی حرف می‌زنند. معبد این هواداران استادیوم‌های ورزشی است و تشریفات و مناسک خاصی هر فصل و در هر لیگ برگزار می‌کنند. حتی آیین جدید خرافات خود را هم تولید کرده است. برای مثال طرفداران بارسلونا در یک روز خاص از ماه که می‌گویند شگون دارد پیکسل تیم را به لباس خود ستاج می‌کنند. همانطور که دورکیم می‌گوید قبایل بومی جامعه خود را از طریق توتم پرستش می‌کنند طرفداران نیز با عشق خود به تیم، به خود هویت می‌بخشند و روابط خود را با دیگر اعضای گروه تأیید و تثبیت می‌کنند. توتم ورزشی به ما به عنوان هوادار یک دلیل می‌دهد تا با غریبه‌هایی که آنها هم هوادار آن تیم هستند گفت‌وگو کنیم و موضوعی باشد که بتوانیم سر صحبت را باز کنیم و آشنایی دهیم. به همان اندازه خوراک خوبی است تا با افراد خانواده گپ بزیم یا با دوستانمان دیدار کنیم. بنابراین در روابط اجتماعی با هم تیمی‌ها بیعت و با کسانی که طرفدار توتم ورزشی تیم ما نیستند مانند مرتدان برخورد می‌کنیم.

فوتبال به مثابه الگوریتم اجتماعی

دورکیم برای شادی‌های جمعی و جشن‌های پس از برد تیم نیز ابزار شناختی به ما می‌دهد. او این را جوشش جمعی یا الگوریتم اجتماعی می‌نامد که از طریق جمع شدن گروه‌ها برای اعتلای مناسک حماسی تولید می‌شود. جشن‌های پس از بازی تیم محبوب و رژه‌های بعد از آن با طغیان شدید احساسات و کری خواندن و... ممکن است به نظر نوعی بی‌نظمی و آشوب باشد اما در واقع یک لحظه نادر از نظم اجتماعی است: چسبی است که همبستگی اجتماعی را تقویت می‌کند و راهی است که بدون واسطه در جامعه ادغام شویم. راهی است برای رد شدن از مرزهای نامتناهی گمنامی و سردی و انزوای جهان مدرن که زندگی روزمره انسان را درون خود می‌بلعد. آنچه الگوریتم حاکم بر جمع‌های هواداران فوتبال به فرد هوادار می‌بخشد به آغوش کشیدن دوباره جامعه و ملاقات با افراد دیگر است.

می‌بازد مثل این است که شما بخشی از خود را از دست می‌دهید و دیگر چیزی برای تان مهم نیست! یک مطالعه مشهور توسط پل برنهاردت در دانشگاه ایالتی جورجیا نشان داد که تماشاگران مرد در هنگام تماشای مسابقه تیم محبوبشان سطح تستسترون خونشان دقیقاً هم‌سطح با زنیکانی می‌شود که در میدان دارند توپ می‌زنند! دانشمندان در این تحقیق این موضوع را به نوروهای آینه‌ای که در مغز ما هستند ربط می‌دهند که با تماشای فعالیت دیگران فعال می‌شوند و احساسی از نایب‌السلطنه بودن به هوادار دست می‌دهد. البته همیشه این احساس تعلق سرخوشی نمی‌آورد بلکه گاهی اضطراب یک تورنمنت یا شکست در یک بازی می‌تواند تأثیرات منفی زیادی به بار بیاورد. مطالعات نشان می‌دهند که راندگی بی‌پروا، حملات قلبی و بسیاری از آمار خشونت خانگی مربوط به نتایج رویدادهای ورزشی است.

فوتبال آیین هزاره سوم

تیم‌های حرفه‌ای ورزشی مانند آنچه که جامعه‌شناسی «توتم» می‌نامند نمادی است که جوامع برای هویت و اتحاد و همبستگی در اطراف آن جمع می‌شوند. مجوزهایی برای جمع شدن کنار هم به عنوان موجودات اجتماعی. ورزش به عنوان یک آیین مدنی مدرن پیروان و مؤمنان خود را خلق کرده است. طرفداران فوتبال مانند

روانشناسان اجتماعی به این وضعیت شفاف پالایش می‌گویند. روشی فانتزی که می‌گوید هواداری از تیم مورد علاقه شما باعث می‌شود کیفیت زندگی بالاتری داشته باشید. به همین دلیل دستاوردهای هواداری را ایجاد حس حسن نیت، یعنی پیوند با دیگران از طریق هدف مشترکی که همراه با طرفدار بودن است می‌دانند و بر این باورند که هوادار بودن موجی از اتفاقات مثبت است که می‌تواند بر تمام جنبه‌های زندگی تأثیر بگذارد. جو ویس استاد جامعه‌شناسی در یک سخنرانی در مورد هواداری در دانشگاه واشنگتن می‌گوید: «اینکه اگر تیم محبوب من خوب عمل کند مقام و اعتبار من افزایش می‌یابد و از نظر هویتی تقویت می‌شوم و احساس مباهات می‌کنم یعنی در عصر جدید هیچ منبع هویتی همپای طرفداری از یک تیم فوتبال نمی‌تواند در اعتلای شخصیت ما و فریه کردن عناصر هویتی در ما تأثیر داشته باشد. این قدرت فرهنگ هواداری فوتبال در عصر جدید است.»

وقتی بدن هم در هواداری مشارکت می‌کند!

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۳ در ژورنال معتبر مطالعات روانشناسی منتشر شد نشان داده شد که طرفداران با پیروزی تیم‌شان غذای سالم‌تری می‌خورند. نتایج نشان داد که افراد در صورت نتیجه‌نگرفتن تیم محبوبشان احساس خطر می‌کنند و بیشتر از غذا خوردن به عنوان مکانیزم مقابله با اضطراب استفاده می‌کنند: هم چرب‌تر می‌خورند هم بیشتر. وقتی تیم شما

طرفداران ورزش عزت نفس بالاتری دارند!

دانیل وان کارشناس برجسته رفتار هواداران، لیستی از ۲۴ مزیت «بهبودی اجتماعی» را که در رابطه با هواداری از یک تیم فوتبال در افراد ایجاد می‌شود در اختیار نیویورک تایمز گذاشته. او می‌گوید هواداران فوتبال کمتر افسرده می‌شوند، احساس بیگانگی و تنهایی کمتری دارند و سرجمع از عزت نفس بالاتری برخوردارند. او تأکید دارد وقتی فردی به یک تیم ورزشی وابسته می‌شود و از نظر عاطفی با آن رابطه برقرار می‌کند مزایای روانشناختی بسیاری عایدش می‌شود از جمله اینکه خود را همیشه با دیگر اعضای گروه می‌پندارد و کمتر احساس انزوا و طردشدگی دارد. چیزی که در کلاس‌ها و دنیای مدرن بقیه خیلی‌ها را می‌گیرد. آدام ارنهاردت از نویسندگان کتاب «هواداران ورزشی: هویت و جامعه‌پذیری» می‌گوید طرفدار یک تیم فوتبال حتی اگر مهاجرت کند و به کشور دیگری برود باز به تیم قبلی خود وفادار است چون این هواداری در کنه هویت او جای دارد. از نظر او تیم مورد علاقه شما می‌تواند همان معنای هویت‌ساز کلیسا و خانواده را داشته باشد؛ یعنی پرورش احساس تعلق.

